אבל היכא דליתיה ליה חזקה דלהכתא כו' · משמע דהיינו אפי' היה רבי ירמיה בתוך הבית מדלא מפליג התם בעל השדה מוחזק בשדה הכא רבי ירמיה לא היה מוחזק משמע דלא תלי בהכי מידי אלא במה דליתיה ליה חזקה מחבת אפילו היה רבי ירמיה מוחזק בבית:

ושלחו לו ולא בא אור"י דמשמע דבעי שלחו לו יולא בא בהדי שהיו עדיו חולים או שהיו מבקשין לילך למדינת הים מדלא קאמר או שלחו כדקאמר או שהיו עדיו חולים לו שהיו כו' ומיהו בסמוך משמע דבעי למימר או ושלחו דקאמר כגון דפתחו ליה בדיניה ושלחו ליה ולא אתא משמע דמשום הלי מילתא לחוליה דשלחו לו ולא אתא מקבלין עדים שלא בפני בעל דין ויש לדחות דשלחי התם דפתחו ליה בדיניה ודין גדול הוא זה [ויש ס"ס ספרים שכתוב בהן או שלחו אחריו ולא בא] וא"ע בספרים ישנים וכפי' ר"ח ובספר ישן נמצא כתוב ושלחו לו:

מצי טוען לב"ד הגדול קחזילנא כו' · פירש בה"ג ומלי נכתב לאשתמועי בהכי והיה גרלה לומר דלזוקא נתבע יכול לפטור עצמו בכך אבל לא תובע דאל"כ כל אדם יאמר לחבירו או תן לי מכה או בא עמי לב"ד הגדול אבל גרלה לר"ש דל"ש תובע דהשתא נתבע שגרלה עושה ערמה כדי לפטור עצמו ממה שזה תובעו מלי למימר הכי כ"ש תובע שמתחילה תובע כך ואין גרלה כמעריס ועוד דאפילו לזה דעבד לזה לאיש מלוה מלי למימר לב"ד הגדול קחזילנא כ"ש מלוה ואע"ג דאמר בפרק זה בורר (סנהדרין דף לא: ופס) אמר אמימר הלכתא כופין אותו והולך עמו למקום הועד ומסיק דהכי מילי מלוה אבל לזה עבד לאיש מלוה ולא מ"ל גלך למקום הועד בית הועד לאו היינו ב"ד הגדול דבית הועד היינו מקום ב"ד קבוע אבל יש ב"ד הגדול ממנו בחכמה והילכתא אפילו לזה מלי למימר לב"ד הגדול קחזילנא אבל לבית הועד לא מלי אמר אלא כופין אותו ודן בעירו:

מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין · פי' בקונטרס אם עדיו מבקשין לילך למדינת הים ואין גרלה לר"ש דאל"כ אמאי נקט קיום השטר הא קבלת עדים אמר כמי לעיל דבכה"ג מקבלין שלא בפני בעל דין וגרלה לר"ש דבכל ענין קאמר דמקיימין דקיום שטר דרבנן ועדים החתומים על השטר כמי שנחקרה עדותן בב"ד דמי ואין צריך קיום ומדרבנן הוא דצריך הלכך מקיימינן שלא בפני בעל דין ורבי יוחנן דאמר אין מקיימין סבר דלא פלוג רבנן בין קיום שטרות לקבלת עדות והא דקאמר אסברה לך טעמא דר' יוחנן ה"ק דאפילו בקיום שטרות אית ליה לר' יוחנן דבעל בעל השור ויעמוד על שורו ומיהו רב נמי אית ליה בעלמא יבא בעל השור כו':

עד דאזיל שליח בתלתא בשבתא · דמסתמא בשני דגהו: **דקבעי** למיתב זוזא לפתיחא · כשקורעין לותה משלם הוא שכר הסופר:

שלא בפני בעל דין · והאי קטן כמאן דליתיה דמי: **שתקף בעבדיו** · שלקח עבדיו עמו שיסייעוהו [ליטלא אחריתא שתקף בעבדיו ואמר שלי הן]: **וגרלה** · אם שלו הוא: **פתח** · הוא דירד לתוך שדה חבירו דליתא ליה להך תיטוק בהך שדה חזקה דלהכתא אבל היכא דליתא ליה להאי תיטוק בבית זה חזקה דלהכתא לא מפקינן ליה מיניה ולכשיגדיל יביא רבי ירמיה עדיו ויבוא דין ודון עמו: **מולים** · מסוכנים למות ואם לא עכשיו אימתי: **לב"ד הגדול** · שבארץ ישראל: **כגון דנקט** · בעל דין חבירו: **דסקא** · אגרת מב"ד הגדול ששלחו לב"ד של כאן [לכופו]: **מקיימים אם השטר** · היו עדים החתומים מבקשים לילך למדינת הים מביאין מלוה לב"ד ומעידין על כתב ידן ובית דין כותבין תחתיו "במותב תלתא הוינא ואתו פלוני ופלוני ואסהידו אחתימת ידייהו ואשרטוהי וקיימוהו כדאזי": **ואע"פ שעומד** · בעל דין ועוות "אל תקיימוהו, מזויף הוא" אין חוששין: **פתיחא** · שטר שמתחת על שאין פורע החוב: **אדרכתא** · פסק דין לידל המלוה לתוך נכסים של לוה וליטלם בשומת בחובו: **שמא הכסיף** · קרקעות של מלוה, חבור ותפחות מדמיה: **מר אחא** · זה שמו והיה לו חוב על חבירו ולא היה הלוה בעיר: שני וחמישי בתי דינין קבועים בעיירות תקנת עזרא בפרק מרובה (לעיל דף פב.): **עליה דרבנן** · שהלך להזמין אותם לדין וחזר ואמר לב"ד אינו רוצה לבא: **מסיימינן ליה כדי תרי** · דלא משקר בבי דינא: **פתיחא** · שטר שמתחת וכי שרו ליה שמתא לא שרו ליה עד דייתיב זוזא דפתיחא לספרא: **יסכינן ומנא** · מזמנין בעל דין ליום פלוני לדין: **על פי אשם** · ההולכת אלו לפי דרכה לו ע"פ שכינו ומסכינן עלייהו דמעבדין שלימותייהו, אי לא אתי, מחזקינן באפקרותא ומסמתינן ליה: **אלא דליתיה כמתא** · שאין אותו פלוני עכשיו בעיר שב"ד בה, ואמר לשכינו "כשיבוא פלוני, אמרו לו לבא": אבל

שלא בפני בעל דין? ולא, והא קתני בין גדולים בין קטנים חייבין? א"ל הרי מחלוקת סומכוס בציתך, אמר איכפל כולי עלמא וקאי בסומכוס לאפקועין לדידי? ארהכי אינגלגל מילתא אתא ומטא לקמיה דרבי אבהו, אמר: לא שמיע לכו הא דרב יוסף בר חמא א"ר אושעיא? דאמר רב יוסף בר חמא אמר רבי אושעיא *תינוק שתקף בעבדיו וירד לתוך שדה של חבירו ואמר שלי הוא אין אומרים נמתין עד שיגדיל אלא מוציאין מידו מיד ולכשיגדיל יביא עדים ונראה, מי דמי, התם הוא דמפקינן מיניה דלא קיימא ליה לחזקה דאבוה, אבל היכא דאית ליה חזקה דאבוה לא, אמר רב *אשי א"ר שבתאי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין? *תהי בה ר' יוחנן וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין? קיבלה מיניה ר' יוסי בר חנינא כגון שהיה הוא חולה או עדיו חולים או שהיו עדיו מבקשין לילך למדינת הים ושלחו לו ולא בא. אמר רב יהודה אמר שמואל מקבלין עדים שלא בפני בעל דין, אמר מר עוקבא לדידי מיפרשא לי מיניה דשמואל כגון דפתחו ליה בדיניה ושלחו ליה ולא אתא, אבל לא פתחו ליה בדיניה מצי א"ל אנא לב"ד הגדול אזילנא, אי הכי כי פתחו ליה נמי מצי א"ל לב"ד הגדול אזילנא? אמר רבינא כגון דנקט דיסקא מבית דין הגדול. אמר רב מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין" ור' יוחנן אמר אין מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין, א"ל רב ששת לרבי יוסי בר אבהו אסברה לך טעמיה דרבי יוחנן-אמר קרא והועד בבעליו ולא ישמרנו" אמרה תורה יבא בעל השור ויעמוד על שורו. אמר רבא *הלכתא מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין ואפי' עומד וצווח, ואי אמר נקיטו לי זימנא עד דמייתינא סהדי ומרענא ליה לשטרא נקטינן ליה, אי אתא אתא, אי לא אתא נטרינן ליה בה"ב, אי לא אתא בתבינן פתיחא עלויה תשעין יומין, תלתין קמאי לא נחתינן לנכסיה דאמר קא טרח בזוזי ונזוף מציעאי נמי לא נחתינן ליה לנכסיה דאמר דלמא לא אשכח למיזף וקא טרח ומזבין בתראי נמי לא נחתינן לנכסיה דאמר לוקח גופיה קא טרח בזוזי, לא אתא, כתבינן אדרכתא אניכסיה והני מילי דאמר "אתינא" אבל אמר "לא אתינא" לאלתר כתבינן, והני מילי במלוה, אבל בפקדון לאלתר כתבינן, וכי כתבינן אמקרקעי אבל אמטלטלי לא דלמא שמיט ואביל להו מלוה למטלטלי וכי אתי לוה ומייתי סהדי ומרע ליה לשטרא לא משכח מידי למיגבה, ואי אית ליה מקרקעי למלוה כתבינן, ולא היא-אדרכתא, אמטלטלי לא כתבינן אף על גב דאית ליה מקרקעי חיישינן שמא תכסיף, וכי כתבינן אדרכתא ימודעינן ליה, והני מילי דמיקרב אבל מירחק לא, ואי מירחק ואיכא קרובים אי נמי איכא שיירתא דאזלי ואתו התם משהינן ליה תריסר ירחי שתא עד דאזלא ואתי שיירתא כי הא דרבינא שהא למר אחא תריסר ירחי שתא עד דאזלא ואתייא שיירתא מבי חוזאי, ולא היא, התם אינש אלימא הוה אי הויא מטיא אדרכתא לידיה לא הוה אפשר לאפוקי מיניה, אבל הכא לא נטרינן ליה אלא יעד דאזיל שליחא בתלתא בשבתא ואתא בארבעה בשבתא ולחמשה בשבתא קאי בדיניה. אמר רבינא יתאי שלוחא דרבנן מהימנינן ליה כבי תרי יוה"מ לשמתא אבל לפתיחא כזון דממונא לא מהסר ליה: אלא בעי ליה למיתב ליה זוזי לספרא, לא. אמר רבינא יתבינן זימנא אפומא דאיתתא ואפומא דשיבבי, ולא אמרן אלא דליתיה במתא אבל

[פירוש תמצא בבה"ש עיבורין סו. ובבה"ש לעיל עז: ד"ה תהי]

יד א מיי' פי"ב מהל' מלוה ולוה הלכה ו סמג עשין סד עוש"ע ח"מ סימן קי סעיף ה:

טו ב מיי' שם הלכה ז עוש"ע שם סעיף ו:

טז ג מיי' פ"ג מהלכות עדות הלכה יא סמג עשין קנ עוש"ע ח"מ סי' כח סעיף עו עז:

יז ד מיי' שם עוש"ע שם סעיף עז:

יח ה עוש"ע שם בסג"ה:

יט ו מיי' פ"ו מהלכות סנהדרין הלכה ו ופיי' בכ"מ סמג עשין עד עוש"ע ח"מ סימן יד סעיף ג בסג"ה:

כ ז מיי' פ"ג מהלכות עדות הלכה יא סמג עשין לד עוש"ע ח"מ סי' עו סעיף ה:

נועא קבלה [מולי רב אחי הקדמונים אות יוחנן רב אחי אמרה] אלא בפני בית דין

כא ח מיי' פכ"ב מהל' מלוה ולוה הלכה כ סמג שם עוש"ע ח"מ סימן לח סעיף ד:

כב ט מיי' שם הלכה ג עוש"ע שם סעי' ה:

כג י ל מיי' שם הלכה ד עוש"ע שם סעי' ו:

כד מ מיי' שם הלכה ה עוש"ע שם סעי' ז:

כה נ מיי' שם הלכה ד עוש"ע שם סעי' ה:

נועא קיום שטר אלא בפני בית דין

כו ע פ מיי' פכ"ה מהל' סנהדרין הלכה ה סמג לאוין רח עוש"ע ח"מ סימן מ סעיף ה וסימן יא סעיף ג [רב אלפס כאן ובמו"ק פ"ג (דף רפ"ו) ופסק וכתב גרים אמר רבא]

כז צ מיי' שם הלכה מ עוש"ע שם סימן יא סעיף ד:

נועא ציבור בעלי טענות רוצה לעלות חובו ואין שטרי מניין

כח ק מיי' שם הלכה י עוש"ע שם סעי' ג:

מבעה * סיגנו בעקוה ארוך כל הגהות הקודמות לנועא הגל

◇ שטרות טוב עכומים נגד זה שאינו רוצה לעלות · פתיחא · אדרכתא

הגהות הב"ח

(א) גמ' דלא קיימא ליה חזקה כל"ל ואות ל' ממקן: (ב) שם לנכסיה דאמר אינו קא טרח בזוזי ונזוף וכו' לנכסיה דאמר לא אשכח:

גליון הש"ס

גמ' הלכתא מקיימי' עי' כ"מ דף עו ע"ב בכ"ר ד"ה כל מעבה כ"ד וע"ש: תוס' ד"ה ולחמו לו כו' ולא בא בהדי וכו'. עי' לעיל דף לט ע"א תוד"ה ורי"ל.

נועא

1) נאמנות שלחא דרבנן (זוהר - פלוני לא רוצה לבא לדין)

2) הנאמנות בדין דין לזוה פלוני לדין

מרגנ

פגלות - אתי סמכין אאותות נגיע ושבעת לפנאין לדין

* נאמתינא ג' יום

** ולא יכל לזה מעה לגבות